

Τριετές μνημόσυνο μακαριστής Γερόντισσας Μεθοδίας στη Νάουσα (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)



© Antonios Monaxos IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#) λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή του Τιμίου Προδρόμου Ναούσης.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέσθηκε το τριετές μνημόσυνο της μακαριστής Καθηγουμένης της Ιεράς Μονής, Γερόντισσας Μεθοδίας Βεντούρη και ακολούθησε **Τρισάγιο στον τάφο της μακαριστής Γερόντισσας** και μοναστηριακή τράπεζα, με τη συμμετοχή αντιπροσωπειών Μοναζουσών από Ιερές Μονές της Μητροπόλεως μας και ευλαβών προσκυνητών.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία αναφέρθηκε στην μακαριστή Γερόντισσα Μεθοδία, Καθηγουμένη της Ιεράς Μονής, η οποία επαναλειτούργησε μετά από πέντε δεκαετίες με την έλευση της μακαριστής Γερόντισσας και της συνοδείας της πριν από 30 χρόνια, αναφέροντας μεταξύ άλλων: «Οὗτός ἐστιν περί οὗ ἐγώ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν».

Μία ἡμέρα μετά τήν πρώτη συνά-ντηση τοῦ Χριστοῦ μέ τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρόδρομο καί τή βά-πτισή του, μία ἡμέρα μετά τή μαρ-τυρία τοῦ Θεοῦ ὅτι «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠυδόκη-σα», ἀκούεται ἡ μαρτυρία τοῦ Τι-μίου Προδρόμου: «οὗτός ἐστιν περί οὗ ἐγώ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρ-χεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέ-γονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν». Αὐτός εἶναι, λέγει, γιά τόν ὁποῖο σᾶς εἶπα ὅτι ὕστερα ἀπό μένα ἔρχεται ἕνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ὑπάρχει πολύ πρὶν ἀπό ἐμένα καί εἶναι ἀνώτερός μου.

Αὐτός πού μαρτυρεῖ γιά τόν Χρι-στό δέν εἶναι ἕνας τυχαῖος ἄνθρω-πος, οὔτε ἕνας ὁποιοσδήποτε προ-φή-της. Εἶναι αὐτός τόν ὁποῖο ἐπέ-λεξε ὁ Θεός νά εἶναι ὁ Πρόδρομος τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καί Λόγου του. Εἶναι αὐτός στόν ὁποῖο ἐμπιστεύθηκε τήν ὑψιστή καί τιμη-τική ἀποστολή ὄχι μόνο νά μιλήσει γιά τόν Σωτήρα καί νά καλέσει τούς ἀνθρώπους σέ μετά-νοια, ἀλλά καί αὐτός ὁ ὁποῖος προ-ε-τοίμασε «τήν ὁδόν Κυρίου». Εἶναι αὐτός πρὸς τόν ὁποῖον προσέ-τρεχαν τά πλήθη τῶν Ἰου-δαί-ων, ἐξομολογοῦντο τίς ἁμαρ-τίες τους καί λάμβαναν τό βάπτι-σμα τοῦ ὕδατος. Εἶναι αὐτός ὁ ὁποῖος πληροφορήθηκε ἀπό τόν Θεό ποιός εἶναι αὐτός πού τόν πλη-σιάζει γιά νά βαπτισθεῖ καί αὐτός ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά θέσει τό χέρι του «ἐπί τήν ἀκήρατον κο-ρυ-φήν τοῦ Δεσπότου». Εἶναι ἀκό-μη ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, αὐτός ὁ ὁποῖος συνέστησε τόν Χριστό στούς μαθητές του πού τόν ἀκολούθησαν καί ἔγιναν μαθητές τοῦ Κυρίου μας.

Πῶς ὅμως ἀξιώθηκε ὁ ἅγιος Ἰω-άννης ὁ Πρόδρομος τόσο μεγάλης τιμῆς καί εὐνοίας ἀπό τόν Θεό καί πῶς εἶχε τό ἰδιαίτερο προνόμιο νά τόν ὀνομάσει ὁ ἴδιος ὁ Χριστός «μείζονα ἐν γεννητοῖς γυναικῶν», ὡς τόν σπουδαιότερο δηλαδή ἄν-θρωπο πού γεννήθηκε ποτέ ἀπό γυ-ναίκα;

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος γεν-νήθηκε ὡς υἱός τῆς χάριτος, ὡς καρπός τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ στούς εὐσεβεῖς γονεῖς του, τούς ἁγίους Ζαχαρία καί Ἐλισάβετ, οἱ ὁποῖοι ἐπί πολλά χρόνια προσευ-χόταν καί ζητοῦσαν ἀπό τόν Θεό νά τούς χαρίσει «καρπὸν κοιλίας». Καί αὐτή τή χάρη πού εἶχε ἀπό τή γέννησή του ὁ ἅγιος Ἰωάννης τήν καλλιέργησε καί τήν πολλαπλα-σία-σε, ζώντας στήν ἔρημο τοῦ Ἰορ-δάνη σέ συνθῆκες δύσκολες, μέ προσευχή, νηστεία καί ἄσκηση.

Μέ τον τρόπο αυτό κάθαρε την ψυχή και τό σώμα του, ώστε να μπορεί να ακούει μέσα του τη φωνή του Θεού, αλλά και να έχει τό προνόμιο να άγγίσει μέ τά καθαρά από κάθε κοσμικό ρύπο χέρια του τον βαπτιζόμενο Χριστό.

Αύξησε όμως τη χάρη που έλαβε και μέ την ταπείνωση, ή όποία γίνεται έμφανής μέ όσα λέγει και κάνει ό Τίμιος Πρόδρομος. Γιατί ποιός άλλος στή θέση του δέν θά δεχόταν μέ χαρά να βαπτίσει τον ένανθρωπήσαντα Υίο του Θεού και θά έλεγε ότι δέν είναι άξιος ούτε να λύσει τά κορδόνια από τά υποδήματά του;

Ποιός άλλος στή θέση του άγίου Ιωάννου θά έπαναλάμβανε ότι ό Χριστός είναι ανώτερός του και είναι ό Υιός του Θεού;

Ό Τίμιος Πρόδρομος όχι μόνο τά λέγει αλλά και τά διακηρύσσει, γιατί έχει οικειωθεί την ταπείνωση. Και ό Θεός του δίδει τη χάρη του, κατά την ύπόσχεσή του, «ταπεινοίς δίδωσι χάριν», χάρη ή όποία άντανεκλάται σέ όλη τη ζωή του Τιμίου Προδρόμου αλλά και στή μεγάλη τιμή και εύλογία που άπήλαυσε από τον Θεό στή γη και απολαμβάνει πλέον και στον ούρανό.

Αυτόν τον μέγιστο των προφητών και των άγιων, τον προσάτη και έφορο της Ιεράς αυτής Μονής και της Ιεράς Άδελφότητος τιμούμε σήμερα. Και ή ιερά Σύναξη του διδάσκει όλους την αναγκαιότητα του πνευματικού άγώνος για να αποκτήσουμε την ταπείνωση και την καθαρότητα της ψυχής και του σώματός μας, ώστε να έλκύου-με και έμεϊς τη χάρη του Θεού στην ψυχή μας. Διότι χωρίς τη χά-ρη του Θεού δέν μπορούμε να έπι-τύχουμε τίποτε στή ζωή μας και πολύ περισσότερο να έπιτύχουμε τη σωτηρία μας.

Σήμερα όμως έπιτελούμε και τό τριετές μνημόσυνο της μακαρι-στής Γερόντισσας Μεθοδίας, ή όποία διακρίθηκε και για την κα-θα-ρότητα της ζωής της και για την ταπείνωσή της. Αφιέρωσε τον έαυ-τό της στον Θεό από τη νεα-νι-κή της ήλικία και λαμβάνοντας τό μοναχικό σχήμα και τό όνομα της νέας όσίας της Έκκλησίας μας και της πατρίδος της, της όσίας Μεθοδίας της έν Κιμώλω, άγωνί-σθηκε υπό τη σκέπη της Παναγίας, όπου έμόνασε αρκετά χρόνια, για να αποκτήσει την ταπείνωση και να καθαρθεϊ πνευματικά. Και στή συνέχεια, όταν ό Θεός την κάλεσε και μέ εύλογία του Γέροντός της π. Έφραίμ, πριν από τριάντα περίπου χρόνια, γιατί λίγο μετά τη δική μου έλευση ήλθε και εκείνη να διακονήσει έδω τον Τίμιο Πρό-δρομο, συνέχισε ή άείμνηστη Γερό-ντισσα Μεθοδία να έργάζεται μέ ταπείνωση και ύπακοή, για την έπαναλειτουργία της ιστορικής αυτής Μονής.

Ό Θεός μέσα στην πρόνοια και την εύπλαγχνία του για κάθε ψυ-χή την κάλεσε κοντά του, πρόωρα, θά λέγαμε, για τά ανθρώπινα μέτρα, πριν από τρία χρόνια, για

νά τήν ἀναπαύσει ἀπό τούς κόπους τῆς παρούσης ζωῆς. Ἐμεῖς ἐλπίζουμε, εὐχόμεθα καί προσευχόμεθα, ἰδιαιτέρως σή-με-ρα τελώντας τό μνημόσυνό της ἀλλά καί σέ κάθε θεία Λειτουργία, νά ἀπολαμβάνει τή χαρά τοῦ οὐ-ρα-νοῦ πλησίον τοῦ Τιμίου Προ-δρόμου καί νά εὔχεται καί γιά τήν Ἱερά αὐτή Ἀδελφότητα.



© Antonios Monaxos IMBNK